

Komisja nie powinna była wydać zaskarżonej decyzji bez umożliwienia Niderlandom odniesienia się do względów, dla których Komisja doszła w decyzji do wniosku, że Niderlandy udzieliły ING pomoc poprzez wyrażenie zgody na zmianę warunków spłaty.

W każdym razie Komisja naruszyła zasadę słuszności poprzez wydanie decyzji nie uwzględniającej argumentów Niderlandów we wcześniejszym postępowaniu przed sądem, który doprowadził do wyroku w połączonych sprawach T-29/10 i T-33/10, w którym Sąd uwzględnił owe argumenty.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 TFUE

Decyzja narusza art. 107 TFUE, ponieważ Komisja błędnie stwierdziła w pkt 213 owej decyzji, że zmiana warunków spłaty stanowi pomoc państwa.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, regulaminu postępowania oraz art. 266 TFUE

Komisja nie wykonała prawidłowo wyroku z dnia 2 marca 2012 r. i naruszyła art. 107 TFUE, regulamin postępowania i art. 266 TFUE poprzez powiązanie w owej decyzji zezwolenia na dokonanie wkładu kapitałowego z tymi samymi środkami wyrównawczymi, o jakich mowa w pierwszej decyzji z 2009 r. (Sąd stwierdził ich nieważność w wyroku z dnia 2 marca 2012 r.), chociaż szacowany przez nią rozmiar pomocy wynosił 2 miliardy Euro mniej.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2012 r. — Al-Tabbaa przeciwko Radzie

(Sprawa T-329/12)

(2012/C 273/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mazen Al-Tabbaa (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: M. Lester, Barrister i G. Martin, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 126, Dz. 9) — w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 126, s. 3) — w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, wywiedzione z faktu, że — umieszczając nazwisko strony skarżącej w wykazach załączonych do zaskarżonych aktów — Rada:

— popełniła błąd dotyczący okoliczności faktycznych oraz oczywisty błąd w ocenie poprzez zastosowanie spornych środków ograniczających wobec strony skarżącej i uznanie, że zostało spełnione jedno z kryteriów umieszczenia w wykazie;

— nie podała stronie skarżącej wystarczających i adekwatnych powodów umieszczenia jej w wykazach;

— naruszyła prawa podstawowe strony skarżącej: do obrony i do skutecznej ochrony sądowej; oraz

— naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny, prawa podstawowe strony skarżącej, w szczególności prawo własności, wolność prowadzenia działalności gospodarczej, prawo do dobrego imienia i prawo do poszanowania życia prywatnego oraz rodzinnego.

Postanowienie Sądu z dnia 11 lipca 2012 r. — Rumunia przeciwko Komisji

(Sprawa T-483/07) ⁽¹⁾

(2012/C 273/38)

Język postępowania: rumuński

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.